

Comune urbane	$\left\{ \begin{array}{l} 1 \text{ an Lei } 700 \\ 6 \text{ luni } = 350 \\ 3 \text{ luni } = 175 \end{array} \right.$	Comune rurale	$\left\{ \begin{array}{l} 1 \text{ an Lei } 500 \\ 6 \text{ luni } = 250 \\ 3 \text{ luni } = 125 \end{array} \right.$
---------------	--	---------------	--

(Va urma)

...a găsit o stare explicativă în

(Va urma)

Mircea Strehul

Reinoirea poeziei

Paralel cu o poezie exhibiționistă, acceptată doar în câteva cercuri închise, însă promovată din răspuși de o parte a presei străine, s'a dezvoltat — deși fără recunoaștere — o poezie nouă, pornită din specificul neamului nostru de cîmbor, mîndrit și orișori.

Evident, poezia aceasta n'a ajuns încă la o deplină limpezire cu toate acestea ea e adevărat românească, bazată pe un fond sufleteș autohton, valorificat printr-o formă alveolă, în care s'a ajuns în urma numeroaselor experiențe lirice ale înaintașilor noștri.

Poezia nouă, poezia pe care o așteptăm cu o nouă plăcere, care elocvența undeva, ca un trazar fierbinte, între aurul și lutul pîslurilor noastre, care adună lumina soarelui în rădăcinile și de suave cîntece mîndrești și care se pregătește într-o nouă, ca un miracol, pentru a intra în mînt, ca să izbucnească, apoi, ca o colomnedă de săpîr, pînă în înaltul auzurilor românești.

Din rîdăciunile bisericilor, din cîntecele drumurilor, din plînsul celor umiliți pe neapăs, din bucuria obrărilor băgîți de soare, din chîntul victorilor, din bucuria celor ari de sfîntă moarte, — din toate acestea se alege poezia cea nouă. Ea va fi doină, va fi cântec de dragoste. Însă: abia după ce va crește în popor, după ce va fi spusă de toți pîndii și toate fețele neamului, — cum s'a întâmplat cu Măgăla, care a trăit sute de ani, ca o floare sălbată, prin rădăcinile carpatine sau ca o plantă de hotar din câmpiile moldovenești.

Poezia de azi — poezia românească — e calca cea bună către poezia nouă. Poezia lui Rodu Gyr, de pildă, sau a lui Aron Cotruș, e poezia prelungită, după cum baladele culose de Alecsandri îi aușonș pe Mihai Eminescu.

Cunosce — în Bucovina mea — sate, cari au și început să răsune de frunzele cîntecului de suferință sau de bucurie al unui alt suflet, decât cel de toropăial al trecutului apropiat, care n'a reușit să iasă din mediocritate. Am înțeles, atunci, cîntecul cel mare, cîntecul unei fîrî întreite, care va cuprinde între hotarele lui de curînd și de foc trînzii tipului feței lui Dumnezeu. El, trînzii încercărilor pe care le plîngul, el, cari poartă pe piept semnul unei credințe de purificare totală, el, cari îl văd zîmbind pe bucuria Dumnezeu pînă peste forni, — sunt binecuvîntații poeziei noi. Lăudă să le aducem închinare să le așternem. El frîmăntă în pînzii lor bătușii de mîncă toți lucrurile cerului dintre brazi Rarăului, luminile Olăului, brumile Ceahlăului, grădile basarabene și smirna Droșințelor, ca — din poet amestec — să se încheie metalul scump, pe care Eminescu l'aușonșă în cor prelucra în concluziile sufletelelor lor.

Poezia îi acordă omului o față de sfîntenie. Proștimea de rînd a mîndrii-o, cum bestialitatea roșie mîndrește obrăzi de argint al Mariei-Domnului. Poezia cea nouă va restabili cultul frumuseții.

Prea departe nu s'a aplecat.

Nol te simțim înimă.

Bate în ritm de istoria.

MIRCEA STREINUL

Golgota candidaților la capacitate

Dela început, adică de la fixarea nepotrișă a acestor examene de capacitate pentru profesorii secundari, am protestat, semnând și echivocul și neutilitatea lor.

Recent și suam toate furturile să convingă oficialitățile că dreptatea este cu noi. Și dacă este cu noi, înseamnă că este cu toți candidații la capacitate, care ne bombardază zilnic, dela Piatra Neamș sau din București, cu adeziuni și rugămînta de a le susține cauza.

Ceeste noi facem cu toată bucuria că-i seroim și cu toată neliniștea că poate vom striga în zadar.

În timpul acesta se află pe birourul Patriarhiei și al ministerului de educație națională, memorii care cuprind toată rusa candidaților la diplomă fără titlu.

Nu încercăm să redacăm aici filitice și tarări ne vom feri să încercăm înmădare stilistice care să conțină ironie și humor. Necazurile profesorilor suplimentari sînt alți de mari și bi la uși, la acceș upă în care V.A. BATE ÎNPIEREA. Deschide-ți porțile Roșului.

Cu orice risc, chiar de a ne repede, oam amîni de motivele de neapăs, cu care s'impotrișează acestor examene. NU E VREMEA LOR. Vremea lor a trecut. Din moment ce ministerul nu-și la răspunderea de a le încheia pînă în toamnă, sînt ÎNOPORTUNE.

Răzgul dela Piatra Neamș ne mai spune că nu pot sta cu toată că un bob de năut și cu neroli încordări o voră întreagă.

Examinare, dacă, se dau acum, înseamnă ostindă.

Și pentru ce?

Ca să se huzurească legeni și clujeni, cu spectacolul unor cărturari în cinic?

Cum va putea admite profesorul, care a trecut deja singul militar cu dormitoare și cazanele căzărnilor, să plece de sub plapuma și de lîngă femeia lui, să doarmă scoalște în internate și să mîncînce la cartelă?

Să-l arate cu degetul, orătenile, și chioșulele să-și spună între ele: «ia niște amăritii de profesori».

Demnitatea lui omenească și socială nu-l îngăduie să-și face să se retragă, să nu se prezente.

AI CI ATRAGEM ATENȚIA CELOR ÎN DREPT CA SINT DECIZII MULȚI DINTRE CANDIDAȚI SA NU SE MAI PREZISTE.

Iar dacă toți examenele se vor da, atunci înseamnă că ministerul proiecte să-i respingă pe candidații înalte de a se prezenta.

Dar atunci examenul nu mai este loial și moralitatea lui va fi strîngătoare la ceruri. Pentru că strîngător la ceruri este înșuși faptul că Examinare se vor da în Săptămîna Paștilor.

Destinul profesorilor candidați este acceș Golgota a lui Hristos.

Înalta Patriarhie să-și la creștinie în brațe, să pornească la ministerul respectiv, cu jaba candidaților la capacitate, să le apere Sărbătorile pascale.

INALTA PATRIARHIE ARE O MIȘCARE MARE. Altfel...

Candidații sau cad înalt de a o da, capacitate.

Sau își pot slăbi credința.

Ion Băleanu

CUIBURI DE LUMINA „ICONAR” ȘI ICONARI

Fiecare

Iconar o mîna mare de suflet. Fiecare Iconar, un camarad. Iconarul păzește, măturăse și crede. Așa îl cunoaștem noi. Pentru că așa sînt.

Total dăruitor.

Bucovina

Teriata grădina a Bucovinei și înălțarea. Iconarii numai acolo se puteau găsi.

În sufletele lor de lăptăși, în sufletele lor de cărturari și de legiunari trăiește toată țara Bucovinei.

Mircea Streinu, Liviu Rusu, George Drumur, Barbu Șușanșchi, Teofil Lianu, George Maorin și toți câți sunt.

Iconar

este o revistă care trebuie citită peste tot: în Banat, în Ardeal, în Oltenia. Iconar poate merge și la sate. În același timp este revistă celui mai prețios intelectual ca și celui mai amil muncitor.

Acolo

se scrie frumos, drept, înțelept. Se scrie tare. Pentru că trebuie. Cuvîntul lor este românesc. Este verde. Cîteodată tăios. Intotdeauna viu, înalt.

Nu putem scrie tot ce vrem despre Iconar.

Acum îl înfășăm în parte.

De sub semnul nou.

vorbitoare al «condamnatilor» noastre «ICONARI» ridica glasul măturii lor, și recunoșc încăodată întrînsule condamnarea unei conștiințe pe care avem vina. — alungura noastră vină — de a porce. De s'a cerut împlinire a că orice conștiință — asemenea unui resort — o cere.

O cere înfășurarea dreptății imnente de neam.

Dar aci

s'a tăgăduit mai mult. S'a tăgăduit înșuși putința adevărații lăptăși: aceea pe care o cere de bună voie conștiința pentru că n'a bunăvoința de a adovăruși să se apole de păcat. S'a tăgăduit viul acestei conștiințe, bratul de foc al adevărului viu, unde, existența înșuși a păcatului.

Și s'a conștințit încăodată desola, — șarpele ascuns al trădării.

Strigătul iudaic

al «violentei materiale» a ajuns o peiboză și o loșină endemică a ordinii de Stat. E semnul distinctiv al unei lumi pentru care «trupul și adevărul» constituie supremul capital spiritual în lumea asta. Cultul hotărîții active, trînd din vitalitatea interioară, sale, nu s'ar putea legișera mai bine, mai armonie, — cu excluderea toată a ori căror «violente materiale», venite din partea «forțelor primitive» a unor «suflete necivilizate».

Și vai celui

ce nu mai primește «delegarea» lăptășii lui. Căci o asemenea unui mori între vil.

Ne vor căuta mîne pe toate cările, ne vor striga din toate colțurile: «să lo dăm «delegarea».

Dar nimeni nu le-o va putea da.

Rîndurile

lui Claudiu Usatue despre «omul etales ne-au reținut. Acest om loșat de pămînt și de cer democrația lumii vechi nu poate opune decât formula celui «om în sine», hibridul homunculus incolor, strident în cultul «civilizației» sale, trînd din compromisiurile dintre «indivizi și societate» și avînd ca temei al politicii sale personale slăbiciunile, naivitățile și necesitățile materiale ale unei mase, ca înșuși delegată de tradiție și de o răspundere individuală.

Un înalt prelat: regretatul episcop Ioan al Clujului, carea figură biserică de o rară sfîntenie, a luat în mîna sa conducerea comitetului de inițiativă și a condus cu cinste toate operațiunile de strîngere a fondurilor.

Sau adunat — și încă în scurt timp — 12 milioane lei. Avea românism ardelean înțeles și ridice stăruia la Cluj, care s'a vedea — în bronz — că mai fidel pe lăncu cel Mare.

Dar

«omul etnic, s'a trezit. El a recunoscut că «etnicul» nu e un simplu atribut al acestui homunculus, ci un suflet înainte de toate, o ființă vie, și un fel de a-și trăi viața și de a primi moartea. Dela vîră fără frîu a fîrădelegilor ei a trecut la trezia și fapta slobodă a împlinirii de lege, recunoscînd deasupra tuturor lucrurilor nevoia, tăria și preamăritrea neamului său.

Întră înțelerea sa de mîna.

Reviste cu suflet larg cît țara Abecedar

Publicistica românească înregistră în timpul din urmă un rîsîrîsment, care indică înțeltoare și început să se îndrepte simpatia și chiar dragostea cititorilor. A trecut definitiv timpul cînd revistele de sfînta se vîndeau ca pînă cea caldă.

Publicul s'a conștințit că ele sînt o trînzii și al apelul la antîdoul unor publicații de prestigiu, ca «Libertatea», «Pînăntul I. Moja», «Inșemnări Sociologice» a d-lui prof. Traian Brăileanu, «Glasul strămoșes», «Rînduiala», «Ideea Românească», «Omul Nou», «Orientări», «Cuvîntul Nou», «Cuvîntul Argelui», «Iconar», «Cura Șipențului» și altele, cari sînt tot atâtea cetății de naționalism integral și talent cinic. Ele sînt adevărate deschizătoare de drumuri prin cuvîntul, în numele căruia lăptă și, răspîndind lumină curată de gînd înalt, contribuie la noua zădăra a destinelor culturale din țara noastră.

Lupta acestor reviste, cari au început modest, însă cari — deși toate apăsîrile li s'au pus în cale — stăruie, măturînd și numărul cititorilor și smulgîndu-l din pechea și condamnabila lor indiferență.

Revistele acestea vor birui. Pentru că ele au har mult dela credință, care le înșuflește întră victoria neamului împotribo strănățărilor cîrtoșitoare.

Fiecare număr din ele e ca o leșpede de marmură. Pește pardosela lor strălucitoare vor trece într-o și pașii culose, ca să arce treptele luminii spre culmile Tărit.

M. Iconarul

Popasul mînilor pe brazdă

Cheea de rînd pe ogor.

Între romanșe și boz.

Val fognitir de orz

Culcă 'ntre pagini dor.

Zorii cu omelă aură.

Bat în apă de aliaz

Sufletul nălbă a rămas

Între bulgări uși și stîlîi.

Teofil Lianu

Avram lăncu în bronz

Ne trînzirăm, acum 12 ani, că dintr-o lume copleșită de visare mistioă. Ne-am coborît o clipă în noi și — vai — cîd ne-am îngrozit de nemericiile noastre. Am auzit de acolo glasul tribunului Popa Bolint.

Măi rîmîni, cu în vremea de trînzirăm pînăntoară a lăncușii, eram popă bătrîn, dar alăta mi-am alăptat sufletul sub icoană, pînă ce m'am întredîncit cu înălț de înțelere, ca să pot lupta alături de Craiul Munților, și mi-am împlinit dorința.

Foi dece nu împlinși o poruncă a lăptășii? Pîd dece nu ridicăți o statuă de pomenire aceluia care a lăptat atît de vitezește să rapă în două un destin viteze?

Și am început să strîngem dela românii bogăși și săraci, obolul în arginși, să îi topm și apoi să facem cu el măreț monument în Capitala Ardealului, lui Avram lăncu.

Un înalt prelat: regretatul episcop Ioan al Clujului, carea figură biserică de o rară sfîntenie, a luat în mîna sa conducerea comitetului de inițiativă și a condus cu cinste toate operațiunile de strîngere a fondurilor.

Sau adunat — și încă în scurt timp — 12 milioane lei. Avea românism ardelean înțeles și ridice stăruia la Cluj, care s'a vedea — în bronz — că mai fidel pe lăncu cel Mare.

Și se putea face ceea ce se procedase acum 12 ani, cîd aveam bani, dar nu se știe din ce motive amume, nle pînă astăzi nu se lucrăză.

Nu putea și nu poate rămîne în desuetudine, interesul românilor din Cluj și din tot restul Ardealului, de a și care este cauza că se amîni meru înfășurarea operei la care s'a lucrat la început cu atîtă suflet.

Din cînd în cînd, domni din comituri fiind încoșlîși, au publicat concursuri pentru macheta care să prezinte cea mai veridică fixare cu obiectivul lănturic al marelui erou și martir național.

Aceste concursuri la cari au participat cei mai de seamă sculptori romîni, toate au fost fără nici un rezultat favorabil. Se spunea meru; enlei una nu corespunde așteptărilor.

Să nle se spună în căte luni vom avea pe Avram lăncu la Cluj în bronz, căci altfel iar vom primi un răspuns sfîrșitor dela cei din 1848 și atunci înțel adevăr ne va crăpa o brațel de rugine.

Silviu Lazăr

Viața culturală la Cernăuți

EXPOZIȚIA VASILE ȘTEFAN

CERNĂUȚI, 11. — De sîrînd s'a deschis în orașul nostru expoziția talentatului pictor prof. Vasile Ștefan, Policrom curajoș, tînzur Ștefan, atăc toate genurile de pictură, necunoscut să se impună ca un obiect colorist. Tema e tratată întotdeauna larg, cu mult spațiu. Regretăm că spațiul nu ne permite să înșurăm asupra variatelor calități plastice ale d-lui V. Ștefan. Toțuși, înșemnădă aici condamnabila indiferență a publicului cernăuțean, care achiziționează toate fîcurețurile vîrețelor din localitate ca, în schimb, să rămînd insensibil față de un talent bogat ca al profesorului dela Herculul Aron Pumnul.

F. LAURIC

Cine sunt moralizatorii?

Prosa din Săndar și halta scriitorilor emiși e nemalpomoni de glarmat de către timp din cauza unor măsuri de ordine pe cari regimul actual s'a hotărît să le la. În ultimul timp, contra pornografiei în literatură, Măsurile au început să se aplice dîtr-o dată, foarte strict cu arestare, poeziiu reporter Geo Bogza. Numitul mai a fost odată judecat și achitat pentru aceeași operă care acum l-a dus de-a drapul la închisoare. În aceeași timp ministerul public a deschis acțiune și contra ovreului H. Bonciu, care din prevedere probabil a glăsușu se știe unde.

Să vedem înțeltoare acceș scriitori proști sunt primejdioși ordinii publice. Primul seun al toalei lor îneficacități este lîns lor de circulație. Din căți oamîni cunosce o citușă sau înalt, proști sau înțeltoare, nlei umi nu are vreo carte de Bogza sau Bonciu. Ceeace înseamnă că

adevărata lor circulație literară se limitează în lumea decărată a gheoului sau a rețetelor jidănești.

Nu cred că există liceu român căruia să-și fi cărut în mîini vreo carte de a lor alțel decât din înțelptare. Și sînt sigur că nu a sursat-o de loc, pentru că poeziiu plerale cari circula prin licea sînt mult mai tari și mai substanțiale.

Iar cîd despre studenți, aceștia se ocupă rarorei de literatură iar cînd li interesează lucrurile pînăntu nu au decăș să se ducă la Bibliotecă Fundației Carol I unde se găsesc toate volumele lui Brantome, celui-lor pervers care în «Viața femeilor galante» spune lucruri mult mai bizare și mai «galpăntice» decât cei doi scriitori obscuri și fără talent. Tot acolo mai pot rîzi viața lui Casanova, scrierile lui Petronius în orice limbă modernă, poeziiu lui Ronsard care dedăc înșuși lui un monumental sonet și căte al.

blestemății cum ar fi Gargantua și Pantagruel. Dar ce vreau să spun prin aceste ilustre exemple? Că pușcăriile nu pot ataca nici spiritual celitorului nici al literaturii în general. Sunt lucruri prea simple, prea directe prea gîtute de origine pentru a putea devia în vreun fel spiritual omeneș.

Nu vreau deloc să apăr literatură porocărilor gen Bonciu sau Argheșii. Pot spune chiar că m'a derăstă. Dar un diștr'în punct de vedere moral, paritenist, ei din punctul de vedere al literaturii pentru care lucrurile acestea nu sînt de loc interesante.

E adevărat că Petronius a făcut răgăvii printră călăgării Evului Mediu cari l-au pîstrat textele cu sfîntenie, mai umflându-le chiar unșori, dar noi nu sîntem în regim de mîndărire, ci într-o lume largă, la care fiecare în primul rînd e responsabil de păcatele lui și unde un control direct asupra conștiinței fiecăruia nu e posibil. Și cred că măsura luată contra unor scriitori proști, neglijanți de public, sunt o simplă parodie, o nemai pomenită sfidare animată în obrazul nostru.

Cine își ia responsabilitatea de a fi marele închinător al conștiințelor noastre în zilele acestea de ne-malpomoni dorășu și luxură, în zilele acestea de jaf, de neconștință înșuși aduș lui Dumnezeu, de o neșturată îmbujare a magnatilor finanței cu sîngele sîrăcului, de o nemai auzită oclăre a legilor fîrșorii și omenești? Cine e acest sfînt sau mîcar acest cruciat care să opună sfîntenia și puritatea lui acelor scriitori decăști și nenorociți, pe care el în primul rînd ar trebui să-și aducă la lumină pe calea adevărului și a ovișiei? Unde poate fi gășită această luminășă nestemată în haosul cumpănit decășeri spirituale și morale în care ne aflăm? Cum doar acești doi miseriașii scriitori sînt alunguri cari au plăcut în fața înțelgi lumii românești, în limba românească? Și înțeltoare e mai imorală literatură lor pe care nu o citește nimeni față de un afiș electoral demagogic pe care îl citește mîi de țărani scălăți de conducerea nevrădnică a boerilor democrației? Ce înșemnă acceș alăp în ochii lumii? Cine mai e și

nicul care să se încreadă în totala orbire a unei lumi înnebinate de atîta mîndărire, de atîta neștință, de atîta obrăneșie?

Cine poate fi prostul care să creadă că așa se moralizează lumea care nu face altceva decât să se tînzur după o viață mai curată, mai puțin încreștă în mîncîni și s'movoleșiei Prostă ală știm sigur nu e nîcieri. Nici naivul care să creadă în îndreptarea lumii prin literatură d-lui Sadoveanu recenta vedetă scosă din circulație.

Nici cineul care să se încreadă în proștia lumii nu extă nîcieri. Există înșuși omul politic de ieri și de todeună șetosal neșturat al puterii, anonimul crimelor comise asupra nației, care joacă o nouă scenă de comedie italianășă.

Și în alăba acceșui viclean stă patriarhal generății semănătorice, cleopul jucoșu în mîna tuturor amecherilor politiceșe noastre. El este între altele și tatăl moralei, înșuși neputîndu-se înțelza așgur a lăsat trînzur de alțel. El n'are pontă suferi pe Argheșii, nu potruce este un scriitor prost și scăr-

stăpînii acceșii (în pînă obșirtoare dela nîleșe potușta conditile trebușe înștrînarea cultușii și a instituțiilor și înțeltoare nu face s'mășul encicloanelor și a șetărilor cîrle marelui lăntor.

Iar vînta de mîi desăruș a clococilor a f'acceș demagogic, se aușe de acceș propoșand. De acceș propoșand, cîntre literatura și organizarea unor pînă fîngul și de-a lătușia rea pedepșel de scără dera pe rugă a celor cîntre morală și Propunem ca domnișeacoeș ochiu lui Geo Șeșe Manolescu-Strușu a briechea rugului pe acceș gătî en mîna lor deșe Coșog și Pisan. Pînă cîntre xempla unei lumii tre-

CALENOCESUL

Luni 12

ORTODOX: Că...
CĂTOLIC: El...
SOARELE: rîm...

În acceș, d...
dar româneș, c...
lui Ion Hollă...

Șetănele zile ce...
cînd începe pro...
lări la Coștă...
al Coștă...
adeziunile av...
toate culturile...
naționaliste se...
ritm precipita...
noștru s'au în...
cum pște 1500...
lăta numele

TEATR...
OPERA: Manon...
NATIONAL (E...
Climie Buceșt...
Candianșu I...
REGINA MARIA...
Cătușă; Dr. Ion B...
COMEDIE: Răd...
VESEL: Șar...
ALHAMBRA: Șar...
MODERN: Șar...
LIGA CULTURAL...
MAJESTIC: Am...
EFORIA: Vădu...
CINEMAT...
CAPITOL: El R...
mormănt, jurnal...
lăre.

TRIANON: Unde...
Paramount: D...
ARO: Mesajul...
plectare.

CARLTON: Dama...
SELECT: Dama...
VOK: Charlie...
loft (Măscă D...
plectare.

FEMINA: Escapă...
lor.

ARPA: Vînător...
plectare.

FORUM: Grand...
DARLY: Grand...
BOARNEI (lat...
MO: Dăgeș și M...
OMNIA: Dăgeș...
bună.

GITTY: Romeo...
năușă gîgăre...
FRANKLIN: Car...
verșele din S...
MARNIA: Elab...
va și mîine (u...
Măleșcu.

MARCONI: Adre...
și artit.

MODEL: Anton...
mori.

AMERICAN: Dama...
paradizul Pacific...

ATENEUL TELI: G...
mă mînt.

AIDA (Răboș...
păcatelor.

BARCELONA: Tr...
și Vreau să-mi tr...

RAHOVA: Dama...
TOMIS: Un bărb...
lui unei cameriste, particip...

PAX: Bomba și Cău, dom...
PARIS: Tamas Bulbă și Frontu...

